

FARKINDALIK

DURAĞI

İdil Rehberlik Ve Araştırma Merkezi

DURAKTA BİZİ NELER BEKLİYOR?

Akran Zorbalığı

3

**LGS'ye 1 Kala
Yapılacaklar**

10

**Özel Gereksinimli
Çocuklarda Davranış
Yönetimi**

12

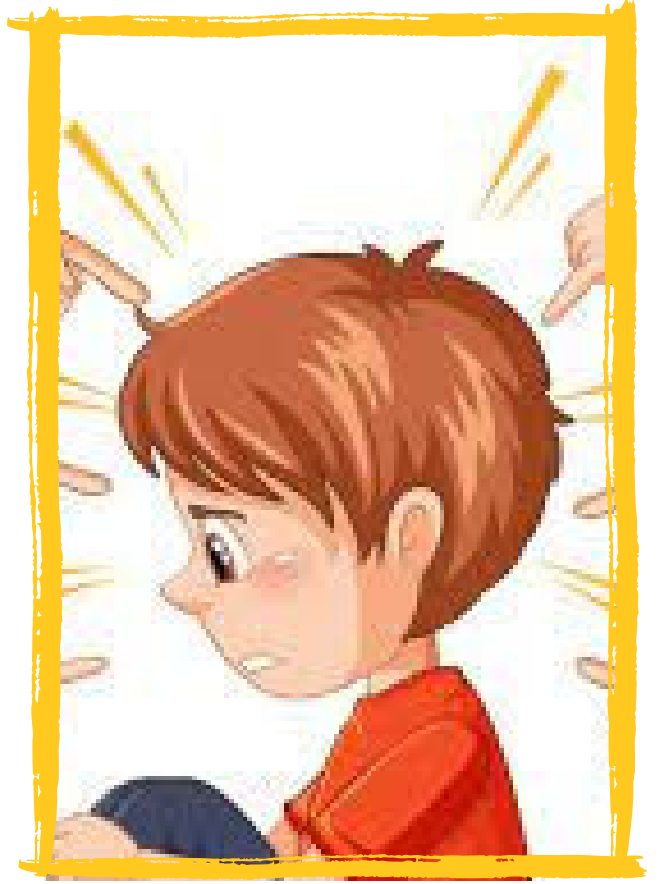
**Farklı Ülkelerde Özel
Eğitim Uygulamaları**

17

AKRAN ZORBALIĞI

**HAZIRLAYANLAR; SERCAN YAR,
RUMEYSA TETİK**

Okullarda akran zorbalığı, bir öğrencinin yaşıtları (yani akranları) tarafından sürekli ve kasıtlı olarak fiziksel, sözel, duygusal ya da sosyal şekilde zarar görmesi durumudur. Bu tür zorbalık, genellikle güç dengesizliğine dayanır; yani zorbalığı yapan kişi, hedef aldığı kişiden daha güçlü, popüler ya da etkili olabilir.

Bu zorbalık okul yolu ya da dışından daha çok çocukların birlikte sosyalleştiği okul zamanları içinde görülür. Bu konu hakkında yapılan araştırmalar okul çağındaki neredeyse her beş çocuktan birinin akran zorbalığına uğradığını ifade etmektedir.

AKRAN ZORBALIĞININ NEDENLERİ

Akran zorbalığının nedenleri arasında şunlar sayılabilir:

- Zorbanın kendisinin bir başka zorba tarafından şiddete uğramış olması
- Zorbanın dışarıdan güçlü, çekinilen kişi ve sert görünmek istemesi
- Zorbanın aile bireylerinden zorbalık görmüş olması veya aile bireylerinin birbirine zorbalık yaptığını görerek büyümesi
- Zorbanın diğer bireylere zarar verme eylemini yanlış bulmaması
- Zorbaya ve mağdura yeterli rehberliğin yapılmamış olması
- Sosyal medyadaki zorbalığı tetikleyici kötü yöndeki paylaşımlara maruziyet
- Zorbanın ebeveynleri tarafından sık sık cezaya tabi tutulmuş olması vb.

AKRAN ZORBALIĞI TÜRRLERİ

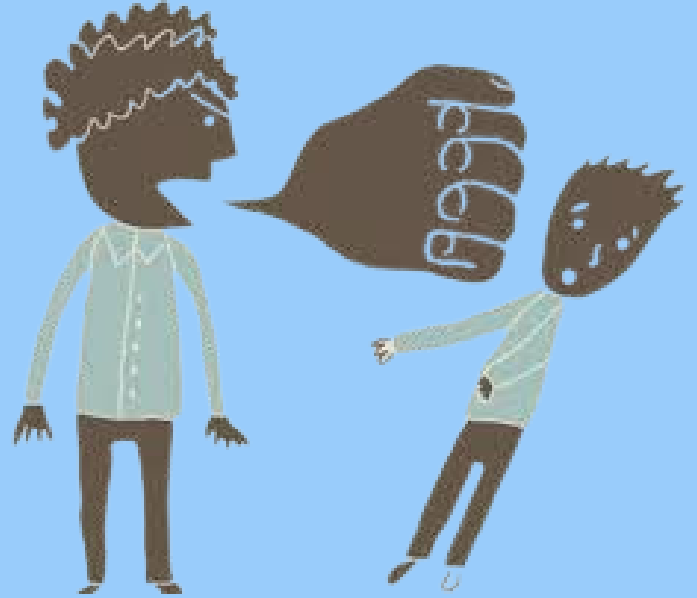
1. Fiziksel Zorbalık

- Itme, vurma, tekme atma
- Eşyalarını almak, kırmak veya saklamak
- Fiziksel olarak tehdit etme
- Daha çok erkekler arasında görülür, ancak her cinsiyette olabilir

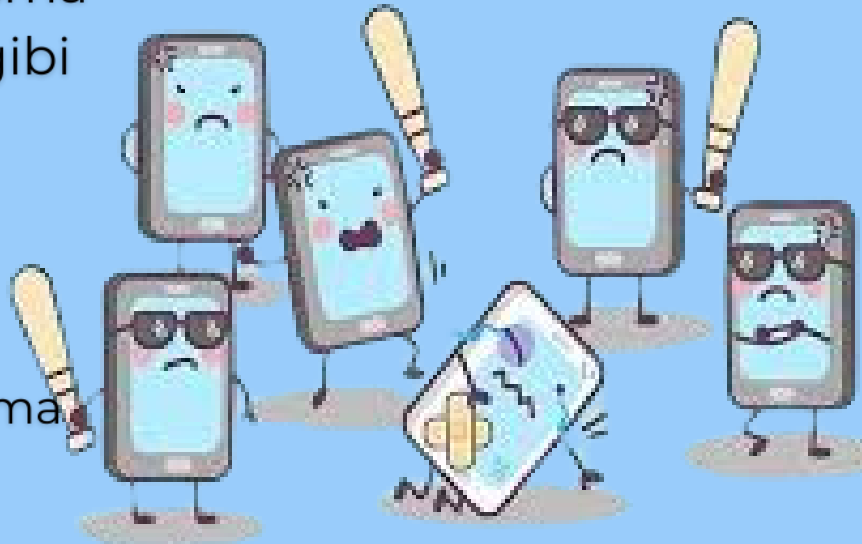
2. Sözel Zorbalık

- Hakaret etme
- Lakap takma
- Alay etme, küçümseme
- Cinsiyetçi, ırkçı ya da homofobik ifadeler kullanma

3. Siber Zorbalık

- Sosyal medya, mesajlaşma uygulamaları, e-posta gibi dijital platformlarda yapılan zorbalık
- Aşağılama, tehdit etme, iftira atma
- Özel bilgileri izinsiz paylaşma

AKRAN ZORBALIĞI

TÜRLERİ

4. Duygusal / Psikolojik Zorbalık

- Dışlama (gruptan izole etme)
- Dedikodu yayma
- Arkadaşlarını ona karşı kışkırtma
- Sosyal ilişkileri manipüle etme
- Genellikle daha gizli olur ve tespit edilmesi zordur

5. Cinsel Zorbalık

- Cinsel içerikli sözlü taciz
- Uygunsuz dokunma ya da jestler
- Cinsel içerikli mesajlar gönderme (özellikle dijital ortamda)
- Cinsiyet kimliği ya da cinsel yönelimiyle alay etme

- **Akran zorbalığı ile çatışma arasındaki temel fark, güç dengesizliği ve niyettir. Zorbalıkta zarar vermek kasıtlıdır ve sürekli tekrar ederken, çatışma genellikle eşit güçteki bireyler arasında geçici anlaşmazlıklar şeklinde yaşanır. Zorbalık duygusal açıdan daha yıkıcı olabilirken, çatışmalar bazen ilişkiyi güçlendirebilir. Bu farkları bilmek, doğru yaklaşım geliştirmek için önemlidir.**

Okul Düzeyinde Alınabilecek Önlemler

- Zorbalık karşıtı eğitimler: Öğrencilere zorbalığın ne olduğu ve nasıl önleneceği hakkında eğitim verilmesi farkındalık yaratır.
- Rehberlik çalışmaları: Rehberlik servislerinin zorbalığı tanıma, bildirme ve çözüm üretme konularında aktif rol alması gerekir.
- Güvenli okul ortamı oluşturmak: Öğrencilerin kendilerini güvende hissettikleri bir okul ortamı zorbalığın azalmasını sağlar.
- Bildirim sistemleri: Öğrencilerin zorbalığı anonim şekilde bildirebileceği sistemler kurmak önemlidir.

Aile Düzeyinde Alınabilecek Önlemler

- Çocuğu dinlemek: Çocuğun duygularına ve yaşadıklarına önem vererek onu ciddiye almak gerekir.
- Zorbalık hakkında konuşmak: Çocuğa zorbalığın ne olduğunu ve ne yapılabileceğini öğretmek önleyici olabilir.
- Okulla iş birliği yapmak: Ailelerin okul yönetimi ve öğretmenlerle iletişim halinde olması sorunların daha hızlı çözülmesini sağlar.

KAYNAKÇA

Aslan, M., & Polat, M. O. (2023). Tüm boyutlarıyla akran zorbalığı. *Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(1), 43–82.

Derin Çocuk. (t.y.). Çocuklarda akran zorbalığı ve ailelerin yapabilecekleri. Derin Çocuk. Erişim adresi: <https://derincocuk.com/cocuklarda-akran-zorbaligi-ve-ailelerin-yapabilecekleri/>

Akbaş, S. (2023, 23 Kasım). Akran zorbalığı. Liv Hospital. Erişim adresi: <https://www.livhospital.com/akran-zorbaligi>

BAĞIMLILIK SENİ DEĞİL, SEN BAĞIMLILIĞI KIR!

Özgürlüğünün tadını çıkar, bağımlılığa esir olma!

✓ Bağımlılık Nedir?

Madde, teknoloji, kumar...
Hayatını ele geçiren her şey bir
bağımlılığa dönüşebilir!

✓ Bağımlılık Neleri Götürür?

Sağlığını,
Özgür iradeni,

Ailenin güvenini,
Geleceğini

✓ Kurtulmak Mümkün!

- Destek al! (AMATEM, Yeşilay, psikologlar)
- Hobiler edin! (Spor, sanat, müzik)
- "HAYIR" de! (İlk adım senin elinde)

☎ Yardım Hattı: Yeşilay Danışmanlık Merkezi (YEDAM): 115

Bağımlılık bir tercih değil, bir hastalıktır. Yardım istemekten çekinme!

LGS'YE 1 KALA YAPILACAKLAR

Sınava son adım kala doğru strateji çok önemli! Bu liste, kalan sürede eksiklerini kapatıp performansını en üst seviyeye çıkarman için hazırlandı. Günlük planını bu maddelere göre düzenleyerek LGS'ye daha sağlam ve özgüvenli bir şekilde girebilirsin.

1

Eksik Konuları Tamamla

- Hızlıca genel tekrar yaparak eksik olduğun konuları belirle.
- Önceliği temel eksiklere ver (özellikle Türkçe'de anlam bilgisi, Matematik'te temel işlemler, Fen'de deney ve kavramlar gibi).

2

Düzenli Deneme Sınavı Çöz

- Haftada en az 2-3 tam LGS denemesi çöz.
- Deneme sonrası yanlışları detaylı analiz et ve yanlış sebebini not al.

3

Yanlışlardan Mini Konu Tekrarı Yap

- Yanlış yaptığın ya da boş bıraktığın soruların konularını hızlıca tekrar et.
- Gerekirse bu konulardan 10-15 soru çözerek pekiştir.

4

Zaman Yönetimi Çalışması Yap

- Denemeleri gerçek sınav süresinde ve ciddiyetinde uygula.
- Özellikle Türkçe ve Matematik'te zaman yetiştirme çalışması yap.

5

Soru Çeşitliliği Sağla

- Farklı yayınlardan soru çözerek değişik soru tarzlarına alış.
- MEB'in yayımladığı örnek soruları ve geçmiş yılların LGS sorularını mutlaka çöz

6

Psikolojik Hazırlık Yap

- Başarabileceğine inan; stres ve kaygı için nefes egzersizleri, kısa yürüyüşler yap.
- "Mükemmel yapmalıyım" baskısından uzaklaş; "elimden gelenin en iyisini yapacağım" odaklı ol.

7

Uyku ve Beslenmeye Dikkat Et

- Her gün aynı saatte uyuyup aynı saatte uyanmaya çalış (en az 7-8 saat uyku).
- Ağır, yağlı yemeklerden kaçınıp sebze, protein ağırlıklı beslenmeye yönel.

8

Son 1-2 Hafta Planı: Genel Tekrar ve Hafif Çalışma

- Son hafta yeni konu öğrenmeye çalışmak yerine genel tekrar yap.
- Kendini yormadan, hafif tekrarlar ve moral çalışmaları yap.

9

Unutma, bu son 1.5 ayı doğru ve disiplinli geçirirsen, sınavda büyük fark yaratabilirsin. Başarı sadece çalışmakla değil, doğru çalışmakla gelir. Şu andan itibaren attığın her adım seni hedefine biraz daha yaklaştıracak. Kendine güven, pes etme ve şunu bil: Emek asla karşılıksız kalmaz! Sınav günü geldiğinde, "Elimden gelenin en iyisini yaptım" diyebilmek için şimdi harekete geç!

ÖZEL GEREKSİNİMLİ ÇOCUKLARDA DAVRANIŞ YÖNETİMİ

Özhan BOZKURT- Neziha Nur AŞKIN, Özel Eğitim Öğretmeni

Özel gereksinimli çocuklar; zihinsel, fiziksel, duyuşal, sosyal veya duygusal gelişim alanlarında akranlarından farklılık gösteren ve bu nedenle özel eğitim ve destek hizmetlerine ihtiyaç duyan bireylerdir. Bu çocuklar, gelişimsel özelliklerine bağı olarak sosyal etkileşim, iletişim, öğrenme ve davranış kontrolü gibi alanlarda çeşitli güçlükler yaşayabilmektedir. Özellikle davranış problemleri, özel gereksinimli çocukların eğitim ortamında ve sosyal yaşamlarında karşılaştıkları en önemli sorunlardan biridir.

Davranış problemleri, çocukların öğrenme süreçlerini, arkadaşlık ilişkilerini ve sosyal uyumlarını olumsuz yönde etkileyebilir. Akranlarıyla sağlıklı ilişkiler kuramama, sınıf kurallarına uyum sağlayamama, öğretmen-öğrenci ilişkisinde zorluklar yaşama gibi sorunlar bu çocuklarda daha sık gözlenmektedir. Bu tür sorunların üstesinden gelinmesi ve çocukların sosyal yaşamda daha işlevsel bireyler haline gelebilmeleri için davranış yönetimi oldukça önemli bir uygulama alanı olarak karşımıza çıkmaktadır.

Davranış yönetimi, problem davranışların azaltılması ve yerine sosyal açıdan kabul edilebilir, işlevsel davranışların kazandırılması amacıyla uygulanan sistematik bir süreçtir. Bu süreçte bireysel farklılıklar, çevresel etkenler ve davranışın ortaya çıkış biçimi dikkate alınarak çeşitli yöntemler geliştirilmekte ve uygulanmaktadır. Özellikle özel gereksinimli çocuklarda bu sürecin planlı ve bilimsel yöntemlerle yürütülmesi, çocuğun gelişimsel ihtiyaçlarına uygun ve sürdürülebilir olması gerekmektedir.

Alan yazında yapılan çalışmalar, davranış yönetimi uygulamalarının özel gereksinimli çocukların problem davranışlarının azaltılmasında ve olumlu davranışların kazandırılmasında etkili olduğunu göstermektedir . Bununla birlikte, bu süreçte yaşanan zorluklar, ailelerin ve öğretmenlerin bu konuda yeterince donanımlı olmaması ve çevresel koşulların yetersizliği sürecin etkinliğini azaltabilmektedir. Bu nedenle, davranış yönetimi yalnızca bireysel değil; aile, okul ve sosyal çevrenin iş birliğiyle sürdürülebilecek bir süreç olarak ele alınmalıdır.

Bu çalışmada, özel gereksinimli çocuklarda davranış yönetiminin temel ilkeleri, uygulanan yöntemler, örnek uygulamalar, süreçte karşılaşılan zorluklar ve çözüm önerileri detaylı bir biçimde ele alınarak, özel gereksinimli bireylerin yaşam kalitesini artırmaya yönelik katkılar sunmak amaçlanmaktadır.

Davranış Yönetiminin Temel İlkeleri

Davranış yönetiminde temel hedef, problem davranışların azaltılması ve uygun davranışların kazandırılmasıdır. Bu sürecin etkili olabilmesi için bazı temel ilkelere dikkat edilmesi gerekir:

Pozitif Pekiştirme

Çocuğun sergilemesi beklenen davranışların gerçekleşmesi durumunda, olumlu pekiştiriciler (ödül, övgü, etkinlik vb.) kullanılarak davranışın tekrarlanması sağlanır.

Olumsuz Pekiştirme ve Ceza

Uygun olmayan davranışların azaltılması için davranışın sonucunda olumsuz bir durumla karşılaşması veya olumlu bir durumun geri çekilmesi sağlanır. Ancak ceza yöntemleri dikkatli ve sınırlı şekilde kullanılmalıdır.

ABC Modeli (Davranışın Öncesi ve Sonrası Analizi)

Bir davranışın nedenlerini ve sonuçlarını anlamak amacıyla, davranış öncesi uyarıcılar (A), davranışın kendisi (B) ve davranışın sonuçları (C) analiz edilir. Bu model, davranış müdahale planlarının hazırlanmasında önemli bir yaklaşımdır.

Tutarlılık

Çocuğun çevresinde yer alan öğretmen, aile ve diğer yetişkinlerin beklentiler ve uygulamalar konusunda tutarlı olmaları davranış değişikliğini destekler.

Kullanılan Yöntemler

Davranış yönetiminde kullanılan yöntemler, çocuğun özelliklerine ve problem davranışın türüne göre değişebilir. En sık kullanılan yöntemler:

Pekiştirme Programları

Uygun davranışlar belirlenerek, bu davranışların gerçekleşmesi durumunda ödüllendirme yapılır. Pekiştirme programları sürekliliği sağlayarak davranış değişikliğini destekler.

Davranışsal Sözleşmeler

Çocukla yapılan anlaşmalarla, belirlenen davranışların sergilenmesi halinde ödüller, sergilenmediğinde ise yaptırımlar uygulanması sağlanır. Bu yöntem çocukların motivasyonunu artırır.

Model Olma ve Gölge Öğretim

Çocuğa uygun davranışlar yetişkin veya akran modeliyle gösterilir. Çocuk gözlemleyerek ve taklit ederek öğrenir. Gölge öğretim, çocuğa adım adım rehberlik ederek davranışın öğretilmesini sağlar.

Görsel Destekler ve Sosyal Hikayeler

Özellikle otizmlili çocuklar için etkin bir yöntemdir. Günlük yaşamda karşılaşılan durumlar için çizelgeler, simgeler ve sosyal hikayeler hazırlanarak çocuğun doğru davranışları öğrenmesi sağlanır.

Alternatif Davranış Öğretimi

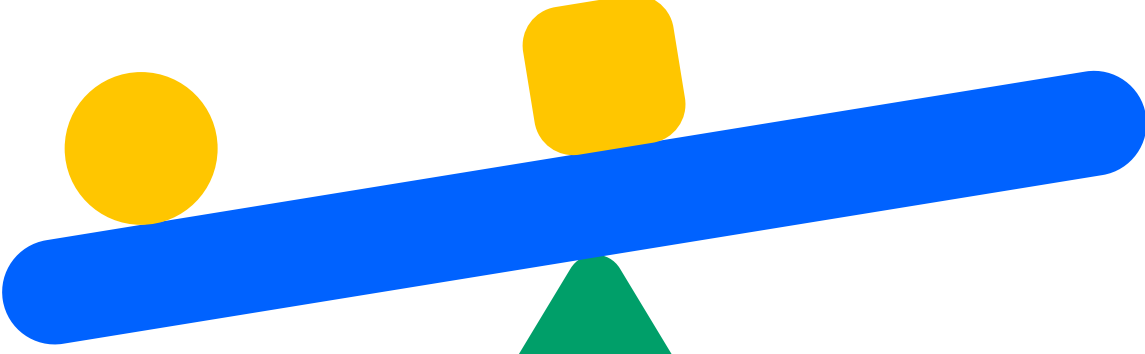
Problem davranışın işlevini belirleyip, yerine daha kabul edilebilir bir alternatif davranışın kazandırılması sağlanır. Örneğin, saldırganlık yerine sözlü ifade becerisi kazandırma.

Uygulama Örnekleri

Davranış yönetimi uygulamalarında başarıyı artıran bazı örnek çalışmalar şunlardır:

- Otizmlili bir çocukta bağırma davranışı, görsel kartlar ve olumlu pekiştirme yoluyla azaltılmıştır. Çocuk, yerine “sessiz ol” işaretini öğrenmiştir.
- Zihinsel yetersizliği olan bir öğrencide, sınıfta sıra bekleme davranışı; model olma, pekiştirme ve görsel desteklerle kazandırılmıştır.
- Hiperaktif bir çocukta, dürtüsel hareketler yerine, problem çözme ve bekleme becerileri öğretimi yapılmış ve ödüllendirme programı ile desteklenmiştir.

Karşılaşılan Güçlükler

Davranış yönetiminde bazı zorluklarla karşılaşılabilir:

- Çocuğun davranışının altında yatan nedenlerin doğru analiz edilememesi.
- Aile ve öğretmenlerin uygulama konusunda bilgi eksikliği.
- Davranış yönetimi programlarının tutarlılıkla uygulanamaması.
- Sosyal çevrenin yeterli destek sunmaması.

Bu zorluklar, davranış yönetimi sürecinin etkisini azaltabilir ve müdahalelerin başarısını olumsuz etkileyebilir.

Öneriler

Etkin bir davranış yönetimi için şu öneriler getirilebilir:

- Her çocuk için Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı (BEP) hazırlanmalı ve davranış yönetimi hedefleri net şekilde belirlenmelidir.
- Aile eğitimi düzenlenmeli, ebeveynlerin davranış yönetimi yöntemleri konusunda bilgilenmesi sağlanmalıdır.
- Okullarda olumlu davranış destek sistemleri uygulanmalı ve tüm personel bu konuda hizmet içi eğitim almalıdır.
- Görsel destek materyalleri, oyun temelli etkinlikler ve teknolojik araçlar daha fazla kullanılmalıdır.
- Disiplinler arası iş birliği sağlanarak psikolog, öğretmen, özel eğitimci ve aile sürekli iletişim halinde olmalıdır.

Sonuç

Bu çalışma, özel gereksinimli çocuklarda davranış yönetiminin önemini ve uygulanabilirliğini ortaya koymayı amaçlamıştır. Özel gereksinimli çocuklar, gelişimsel farklılıkları nedeniyle akranlarına kıyasla sosyal, akademik ve iletişimsel birçok alanda zorluk yaşayabilmekte, bu durum da davranış problemlerini beraberinde getirebilmektedir. Problem davranışlar ise çocuğun eğitim ortamındaki performansını, arkadaş ilişkilerini ve çevresiyle kurduğu etkileşimi doğrudan etkilemektedir. Dolayısıyla, bu çocukların bireysel ihtiyaçlarına yönelik uygun davranış yönetimi yöntemlerinin belirlenmesi ve sistemli şekilde uygulanması büyük bir gereklilik olarak karşımıza çıkmaktadır.

Davranış yönetimi uygulamalarında, çocuğun özelliklerine ve davranışın işlevine uygun olarak pekiştirme, görsel destek, model olma ve alternatif davranış öğretimi gibi çeşitli yöntemler kullanılabilir. Özellikle pozitif pekiştirme ve bireyselleştirilmiş müdahale programlarının, çocukların olumlu davranışlar geliştirmesinde ve problem davranışların azalmasında etkili olduğu literatürde sıklıkla vurgulanmaktadır. Davranışın öncesi ve sonrasının sistematik şekilde analiz edilmesi, davranışın nedenlerinin anlaşılmasını ve müdahale planlarının daha işlevsel hale gelmesini sağlamaktadır.

Ancak davranış yönetimi sürecinde yalnızca öğretmen ve uzmanların çabası yeterli olmamakta, ailelerin bu sürece aktif katılımı ve çevresel destek de büyük önem taşımaktadır. Özellikle ev ve okul ortamında tutarlılığın sağlanması, çocuğun davranış kazanımlarının genellenmesi açısından kritik bir unsurdur. Ayrıca, öğretmenlerin ve ailelerin davranış yönetimi konusunda bilgilendirilmesi, gerekli becerilerle donatılması, sürecin başarıya ulaşmasında belirleyici bir faktördür.

Sonuç olarak; özel gereksinimli çocuklarda davranış yönetimi, yalnızca problem davranışların azaltılması değil, aynı zamanda çocuğun sosyal uyumunun ve yaşam kalitesinin artırılması açısından da büyük önem taşımaktadır. Bilimsel temelli, bireyselleştirilmiş ve bütüncül yaklaşımlarla yürütülen davranış yönetimi programları sayesinde, özel gereksinimli çocukların hem eğitim hem de sosyal yaşamlarında daha bağımsız, uyumlu ve işlevsel bireyler haline gelmeleri mümkündür. Gelecek çalışmaların, farklı gelişim özelliklerine sahip çocuk grupları üzerinde davranış yönetimi uygulamalarının etkilerini daha ayrıntılı incelemesi ve yeni yöntemler geliştirmesi literatüre ve uygulayıcılara önemli katkılar sunacaktır.

KAYNAKÇA

- Avcıoğlu, H. (2012). *Özel gereksinimli çocuklar ve eğitimleri*. Ankara: Kök Yayıncılık.
- Cooper, J. O., Heron, T. E., & Heward, W. L. (2020). *Applied behavior analysis (3rd ed.)*. Boston: Pearson.
- Özyürek, M. (2019). *Davranışçı öğrenme kuramları ve uygulamaları*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Sazak, P., & Kırcaali-İftar, G. (2006). *Zihin engelli çocuklarda davranış yönetimi*. Ankara: Kök Yayıncılık.
- Snell, M. E., & Brown, F. (2011). *Instruction of students with severe disabilities (7th ed.)*. Upper Saddle River, NJ: Pearson.

Farklı Ülkelerde Özel Eğitim Uygulamaları

Münir ASLAN , Özel Eğitim Öğretmeni

1. Finlandiya: Eğitimde Eşitlik ve Bireysel Destek

- Sistem: Her çocuk için bireyselleştirilmiş öğrenme desteği öncelikli.
- Uygulama: “Üç Basamaklı Destek Sistemi” var. Genel destek, yoğunlaştırılmış destek ve özel destek olarak kademeli ilerliyor.
- Öne Çıkan Nokta: Özel eğitim sadece tanılı çocuklara değil, öğrenmede zorlanan herkese verilebiliyor.

2. ABD (Amerika Birleşik Devletleri): Yasal Haklar ve Kapsayıcı Eğitim

- Sistem: IDEA (Individuals with Disabilities Education Act) yasası kapsamında tüm çocukların ücretsiz ve uygun özel eğitime erişim hakkı var.
- Uygulama: BEP (Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı) zorunlu. Ebeveynler, uzmanlar ve öğretmenler birlikte plan yapıyor.
- Öne Çıkan Nokta: “Least Restrictive Environment” ilkesiyle, öğrenciler mümkün olduğunca akranlarıyla birlikte eğitim alıyor.

3. Japonya: Saygı Temelli ve Aile Odaklı Yaklaşım

- Sistem: Özel gereksinimli öğrenciler için farklı okul türleri var (özel destek okulları, özel sınıflar ve genel sınıflar).
- Uygulama: Ailelerle güçlü iş birliği ve bireysel gelişimi destekleyen planlama yapılır.
- Öne Çıkan Nokta: Özellikle görme ve işitme engellilere yönelik teknoloji destekli eğitim uygulamaları yaygın.

4. İtalya: Tam Kaynaştırma Modeli

- Sistem: 1977'den beri ayrıştırılmış özel okullar kaldırıldı. Tüm özel gereksinimli öğrenciler genel okullara entegre edilir.
- Uygulama: Her sınıfta özel eğitim uzmanı (support teacher) bulunur.
- Öne Çıkan Nokta: Avrupa'nın en kapsayıcı modellerinden biri olarak görülür. Ayrımcılık neredeyse yok denecek kadar az.

5. Avustralya: Aile Merkezli ve Teknoloji Destekli Yaklaşım

- Sistem: Öğrenci İhtiyaçları Temelli Eğitim Planı (IEP) uygulanır.
- Uygulama: Okullarda psikolog, konuşma terapisti gibi uzmanlarla iş birliği yapılır.
- Öne Çıkan Nokta: Eğitim teknolojileri ve dijital araçlarla bireysel öğrenme planları destekleniyor.

6. Norveç: Hak Temelli ve Katılımcı Eğitim

- Sistem: Tüm çocukların eğitim hakkı anayasal güvence altında.
- Uygulama: Özel eğitime ihtiyaç duyan öğrenciler için bireysel müfredatlar hazırlanır.
- Öne Çıkan Nokta: Öğrencinin sesine önem verilir; çocuğun kendi eğitim planına katkısı beklenir.

Ne Öğrendik? Dünyadaki örnekler bize gösteriyor ki:

- Aile katılımı çok değerli.
- Bireysel eğitim planları öğrenciyi merkeze almalı.
- Kaynaştırma ve kapsayıcılık, çocukların sosyal gelişimi için vazgeçilmez.
- Teknoloji, doğru kullanıldığında güçlü bir destek aracı.

ORTAK NOKTALAR

- Bireyselleştirilmiş planlar yaygın.
- Aile katılımı ön planda.
- Kaynaştırma ve kapsayıcı eğitim temel yaklaşım.
- Teknolojik araçlar etkin şekilde kullanılıyor.

SON SÖZ

“Özel eğitim, bir lütuf değil; her bireyin doğuştan sahip olduğu bir haktır. Dünya genelindeki başarılı uygulamalar, bize daha kapsayıcı bir eğitim sistemi için ilham veriyor.”

KAYNAKÇA

- Wikipedia
- <https://dergipark.org.tr/tr/pub/auebfd/issue/48667/619129z>
- <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/806162>
- <https://sinav.com.tr/HaberDetay/genel/dunyanin-en-iyi-egitim-sistemi-hangi-ulkede---en-iyi-egitim-sistemi-olan-ulkeler-siralamasi/24299>

“Farkındalıkla Kalın!”

İdil Rehberlik Ve Araştırma Merkezi

Telefon: 04865513323

E-Posta: idilramm@gmail.com

<https://idilram.meb.k12.tr/>

Adres: YENİ MAH. 131 SK. NO 1 İDİL / ŞIRNAK